

APEL DO RODZICÓW „GDY DZIECKO STAJE SIĘ PRZEDSZKOLAKIEM”

Przygotuj dziecko do rozstania z mamą;

- Nie przeciągaj pożegnania w szatni, pomóż dziecku rozebrać się, pocałuj je i wyjdź;
- Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu, jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało, że łzami może wszystko wymusić;
- Nie obiecuj: jeśli pójdziesz do przedszkola coś dostaniesz- będzie to forma przekupywania;
- Kontroluj to co mówisz. Zamiast: już możemy wracać do domu, powiedz: teraz możemy iść do domu. To niby niewielka różnica, a jednak pierwsze zdanie ma negatywny wydźwięk;
- Nie wymuszaj na dziecku, aby zaraz po przyjeździe do domu opowiedziało, co wydarzyło się w przedszkolu, to powoduje niepotrzebny stres;
- Jeśli dziecko przy pożegnaniu płacze postaraj się, aby przez kilka dni odprowadzał je do przedszkola ktoś inny, rozstanie będzie mniej bolesne;
- Czas pobytu małych dzieci w przedszkolu w pierwszych dniach nie powinien być długi. Jeśli to możliwe, odbieraj dziecko wcześniej np. po obiedzie. Potem stopniowo zwiększaj czas pobytu dziecka w przedszkolu;
- Nie spóźniaj się z odbieraniem! Jeśli obiecałaś(eś), że przyjdiesz wcześniej dotrzyмай słowa; Pamiętaj: żegnaj i witaj dziecko zawsze z uśmiechem.

PIERWSZE DNI W PRZEDSZKOLU

Pierwsze dni dziecka w przedszkolu to trudny okres i sprawdzian dla dzieci i rodziców. Proponujemy kilka bardzo prostych lecz istotnych rad dla rodziców, którzy niejednokrotnie motywowani miłością i rozstaniem utrudniają swoim postępowaniem spokojniejsze zaakceptowanie przez dziecko nowej w ich życiu, bardzo stresującej sytuacji. Zakładając, że decyzja o oddaniu dziecka do przedszkola jest przemyślana i umotywowana, musimy założyć i być przekonani ,iż nikt nie będzie chciał go skrzywdzić, a dziecko będzie miało doskonałe możliwości dalszego rozwoju. Szybciej i w lepszych warunkach rozwinię ono bowiem: samodzielność, sprawność, umiejętności manualne i techniczne, czytanie i liczenie, poznawanie otoczenia, kształtowanie systemu wartości. Dzięki doświadczeniom zdobywanym w grupie, szybsza i skuteczniejsza będzie edukacja społeczna. Dobrze przygotuje się do następnego etapu życia jakim będzie szkoła. Zatem mając takie umotywowanie i przekonanie, myślimy o dziecku i o tym jak mu pomóc w tych trudnych chwilach, a nie o sobie i swoich emocjach. . Prowadząc dziecko do przedszkola przez cały pierwszy okres należy podkreślać dumę z jego postawy oraz z tego, że jest mądre, odważne i że na pewno da sobie radę. Znalezienie odpowiednich argumentów wspierających pewność siebie u dziecka jest sprawą ogromnej wagi. Nasz maluch podobnie jak my wchodząc do nowego środowiska musi być dobrze zmotywowany zarówno co do pozytywów pobytu jak i własnej wartości. Pożegnanie powinno odbywać się z uśmiechem, bez łez i smutnych spojrzeń, bez zbędnego przedłużania samego momentu rozstania. **Niedopuszczalne jest kłamanie dziecka**, że mamusia tutaj w szatni poczeka na ciebie, albo zaraz po ciebie wrócę. **Pobyt rodzica w sali z dzieckiem**, tylko niepotrzebnie przedłuża jego niepokój związany

z rozstaniem oraz utrudnia nawiązanie kontaktu z nauczycielką i innymi dziećmi. Najkorzystniej jest po przebraniu pozostawić dziecko pod opieką nauczycielki lub pomocy, która najlepiej zorganizuje mu wejście do grupy. Rodzic pozostawiając dziecko musi być przekonany, że nie stanie się jemu żadna krzywda i dlatego nie powinien wykazywać zdenerwowania ani niepokoju. W przeciwnym wypadku dziecko nie rozumiejąc dlaczego mama jest zdenerwowana podejrzewa, że coś jemu grozi, a wtedy żadne argumenty nie będą skuteczne. Spokojne, zdecydowane rozstanie sprawia, że nawet bardzo rozpaczające dziecko szybko uspokaja się, oswaja i nawiązuje kontakt z rówieśnikami. Jeżeli dziecko w pierwszych dniach płacze przy rozstaniu, ale potem chętnie się bawi z innymi dziećmi, bierze udział w zabawach, jest aktywne w grupie, zjada posiłki, które lubi, możemy być pewni, że po krótkim czasie nie będzie miało żadnych problemów. **Przerywanie rytmu chodzenia do przedszkola kilkoma dniami „wakacji u babci” przedłuża tylko niepotrzebnie okres adaptacji.** Aby pomóc dziecku w pierwszych trudnych dniach w przedszkolu, możemy skrócić czas jego pobytu, a następnie stopniowo ten czas wydłużać. Bywa i to dość często, że po w pierwszych kilku dniach bardzo chętnego pozostawiania w przedszkolu dziecko zaczyna płakać i protestować. Zaspokoilo bowiem ciekawość poznawania nowych zabawek i nie ma ochoty rezygnować z indywidualnego sposobu na zabawę oraz nie chce akceptować dzielenia się z innymi, ustępowania, podporządkowania zasadom grupowego życia. **Jeśli chodzenie do przedszkola jest dla dziecka koniecznością, należy być konsekwentnym i nie okazywać wobec niego wahania.** Powoli zaakceptuje nowy układ społeczny pobyt w przedszkolu stanie się dla niego po prostu przyjemnością i co się często zdarza, z której nie będzie chciało zrezygnować nawet w weekend.